

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αθήνα, 15 Οκτωβρίου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ: Υπουργό Εξωτερικών, κ. Γεώργιο Γεραπετρίτη

Θέμα: «Τελικά, ποιο μήνυμα εξέπεμψε η επίσημη παρουσία του Αμερικανού Υπουργού Εξωτερικών Μάρκο Ρούμπιο κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στην Αθήνα και τι ακριβώς σηματοδοτούν για την Τουρκία οι δημόσιες δηλώσεις που έκανε (ή δεν έκανε);»

Ο Αμερικανός Υπουργός Εξωτερικών κ. Μάρκο Ρούμπιο, κατά την επίσημη επίσκεψή του στην Αθήνα στις 7 Οκτωβρίου 2026 στο πλαίσιο του 6^{ου} Γύρου Στρατηγικού Διαλόγου μεταξύ Ελλάδας και ΗΠΑ, παραχώρησε συνέντευξη σε κεντρική εφημερίδα, συμμετείχε στην κοινή συνέντευξη Τύπου με τον Έλληνα ΥΠΕΞ και πραγματοποίησε μια πολύ ενδιαφέρουσα ομιλία στο αρχαιολογικό μνημείο του λόφου της Πνύκας.

Μάλιστα, ο κ. Ρούμπιο εξήρε το γεωστρατηγική συμβολή της χώρας και τόνισε ότι η Ελλάς αποτελεί έναν «υποδειγματικό σύμμαχο» που δέχεται πιέσεις από τη μαζική μετανάστευση, αλλά αποτελεί πηγή έμπνευσης και στρατηγικής σταθερότητας για τα συμφέροντα των ΗΠΑ στην περιοχή, ενώ για το καλώδιο πόντισης αρκέστηκε να αναφέρει ότι η Αμερική είναι απόλυτα δεσμευμένη στο έργο και θα χρησιμοποιήσει την «αθόρυβη» διπλωματία για να ξεπεραστούν τα όποια εμπόδια, ξεκαθαρίζοντας παράλληλα ότι μια Ελληνοτουρκική σύγκρουση είναι αδιανόητη και δεν θα επιτραπεί.

Ωστόσο, στην αποκρυπτογράφηση των δημόσιων δηλώσεων του Μάρκο Ρούμπιο στην Αθήνα, παρενέβη με αιχμηρή του δήλωση ο πρέσβης ε.τ. κ. Γεώργιος Αϋφαντής, ο οποίος τόνισε τα εξής: «...η αποφυγή της σύγκρουσης - πάση θυσία - δεν εξασφαλίζει απαραίτητα τα Ελληνικά κυριαρχικά δικαιώματα στην Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη.

Αν οι Τούρκοι στείλουν πρώτοι πλοία πχ στην Κάσο, τότε οι Αμερικανοί θα συστήσουν στην Ελληνική πλευρά να μην αμφισβητήσει την παρουσία της εκεί ή να μη στείλει και αυτή πλοία για να διώξουν τα Τουρκικά από την ΑΟΖ που έχουμε οριοθετήσει με την Αίγυπτο. Συνεπώς, χάριν της αποφυγής της σύγκρουσης, θα αποδεχθούμε τα τετελεσμένα. Αυτή είναι η σκληρή αλήθεια πίσω από τις δηλώσεις Ρούμπιο. Αν ήθελε, είχε και άλλες επιλογές, θα μπορούσε να πει πως οι ΗΠΑ θεωρούν την πόντιση του καλωδίου ως έργο Αμερικανικού ενδιαφέροντος και θα διασφαλίσουν την υλοποίησή του με την παρουσία Αμερικανικών πολεμικών πλοίων. Τότε ναι, η Τουρκία δεν θα τολμούσε να στείλει δικά της πλοία να αντιμετωπίσει τα Αμερικανικά...».

Μάλιστα, είναι απορίας άξιο, πως δυστυχώς - μέχρι στιγμής - δεν έχει υπάρξει καμία επίσημη δήλωση/τοποθέτηση υπέρ των αδιαμφισβήτητων Ελληνικών κυριαρχικών δικαιωμάτων από τους γραφειοκράτες των Βρυξελλών, με αποτέλεσμα να μην έχει συντελεστεί κάποια θεσμική πρωτοβουλία ή παρέμβαση προς υποστήριξη της χώρας και - όπως διαφαίνεται - τα πράγματα θα αρχίσουν να διολισθαίνουν σταδιακά σε μια γενικευμένη, απρόβλεπτη και άκρως επικίνδυνη αντιπαράθεση / σύρραξη μεταξύ Ελληνικών και Τουρκικών ναυτικών και αεροπορικών δυνάμεων (επί του πεδίου), με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Εκτός πάλι, αν η χώρα μας έχει διαμηνύσει (με ανεπίσημη τρόπο) πως δεν πρόκειται να ακολουθήσει την Τουρκία σε αυτήν την ατραπό και θα αποφύγει να εμπλακεί στρατιωτικά στέλνοντας πολεμικά σκάφη στην περιοχή, και για το λόγο αυτό ούτε ο Αμερικανός ΥΠΕΞ, ούτε οι λοιποί Ευρωπαίοι «ηγέτες» μπήκαν στον κόπο να οξύνουν τις διμερείς τους σχέσεις με την Τουρκία.

Μάλιστα, αναφερόμενος στο περιεχόμενο των συζητήσεων, ο πρέσβης διερωτήθηκε για το τι ακριβώς ζήτησε η χώρα μας από τον επικεφαλής του State Department, εκφράζοντας την εύλογη απορία: «Ξέρω τι του δώσαμε, διερωτώμαι τι ακριβώς ζητήσαμε;» και επεσήμανε ότι εκτός από τις αγορές των 3-4 δισ. δολαρίων, η Ελλάδα παραχώρησε τη Σούδα ως βάση πρώτης γραμμής από όπου θα εφορμούν πλέον τα Αμερικανικά μαχητικά για να επιχειρούν στη Μέση Ανατολή και κατέληξε λέγοντας: «..Αυτό είναι εκτός του πλαισίου των συμφωνιών που έχουμε υπογράψει. Από τη στιγμή που δίνουμε αυτά, θα πρέπει να πάρουμε κι εμείς κάτι, ως κυρίαρχο κράτος..».

Πάντως, δεν πρέπει να λησμονούμε πως στο νησιωτικό σύμπλεγμα των Ιμίων, το όχι και τόσο μακρινό 1996, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής παρενέβησαν ενεργά όταν τη «μαύρο» νύχτα της 30^{ης} Ιανουαρίου τηλεφώνησαν στους (τότε) πρωθυπουργούς Ελλάδος και Τουρκίας και απέτρεψαν την ένοπλη σύγκρουση, με αποτέλεσμα οι Τούρκοι, την αμέσως επόμενη ημέρα να βαπτίσουν τα Ίμια ως «γκρίζες ζώνες», αμφισβητώντας την κυριαρχία των δύο νησιών (Ανατολικά και Δυτικά Ίμια), των γειτονικών νησίδων και των πέριξ αυτών βραχονησίδων, με το απόλυτο αναληθές και ανιστόρητο πρόσχημα ότι - τάχα - δεν συμπεριλαμβάνονταν στις διεθνείς συνθήκες.

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

1. Αντιλαμβάνεστε πως η άρνηση ή πιθανώς η σκόπιμη αποφυγή δημόσιας δέσμευσης του Αμερικανού Υπουργού Εξωτερικών κ. Μάρκο Ρούμπιο να στείλει σαφές και ξεκάθαρο μήνυμα στην Άγκυρα αναφορικά με τη συνεχή παρεμπόδιση της πόντισης του καλωδίου για τη διασύνδεση Ελλάδας - Κύπρου (Great Sea Interconnector/GSI) εντός των Ελληνικών θαλασσών, στα διεθνή ύδατα της Αν. Μεσογείου και εντός της οριοθετημένης Ελληνικής (βάσει της Ελληνοαιγυπτιακής συμφωνίας) και Κυπριακής ΑΟΖ, καθώς και οι αλληπάλληλες προκλητικές ενέργειές τους στο Αιγαίο (όπως πχ ο παραλογισμός της γαλάζιας πατρίδας) που μπορεί οποτεδήποτε να οδηγήσουν σε στρατιωτική σύγκρουση, ενδέχεται να εκληφθεί από την Τουρκική πλευρά ως «πράσινο φως» για τη συνέχιση των ανυπόστατων και παράλογων διεκδικήσεών της, επί του πεδίου; Δεν αναγνωρίζετε το γεγονός πως η Τουρκία «αρπάζει» τέτοιου είδους ευκαιρίες για να κατοχυρώσει πλαστά και ανυπόστατα ‘δικαιώματα’, όπως έκανε και το 1996;
2. Παρά το γεγονός πως ο κ. Ρούμπιο χαρακτήρισε ως αδιανόητο γεγονός τη σύγκρουση Ελλάδος - Τουρκίας και δήλωσε πως οι ΗΠΑ δεν θα το επιτρέψουν, με ποιον ακριβώς τρόπο θα εμποδίσουμε και θα αποτρέψουμε - στη διπλωματία ή και στο πεδίο - την Τουρκική εξωτερική πολιτική από το να δημιουργήσει πάλι αμφισβητούμενες ζώνες και τετελεσμένα γεγονότα, όπως έπραξαν με τα Ίμια, αν αποφασίσει διά των όπλων να παρεμποδίσει την πόντιση του καλωδίου σύνδεσης της Κρήτης με την Κύπρο, από τη στιγμή που οι Αμερικανοί απέφυγαν να δηλώσουν με κατηγορηματικό και σαφές τρόπο πως πρόκειται για αναφαίρετο κυριαρχικό δικαίωμα της Ελλάδος και της Κύπρου και θα όφειλε η Άγκυρα να το αποδεχθεί και να μην δημιουργεί άσκοπες εντάσεις στην Ανατολική Μεσόγειο;

3. Ποια ουσιαστική και επίσημη δήλωση απέσπασε τελικά η Ελληνική κυβέρνηση **ως χειροπιαστό αντάλλαγμα** από τη διαφαινόμενη παραχώρηση της στρατιωτικής βάσης της Σούδας στους Αμερικανούς για την επόμενη φάση εξόρμησης του πολέμου με το Ιράν, από τη στιγμή που ο αμερικανός ΥΠΕΞ, ούτε δεσμεύτηκε για έμπρακτη υποστήριξη (διπλωματική ή/και στρατιωτική) της χώρας του σε ενδεχόμενο «θερμό επεισόδιο» με ευθύνη των Τούρκων, ούτε βεβαίως κατέστησε σαφές ότι η Τουρκία πρέπει να σεβαστεί τις διεθνείς και απολύτως ενεργές συμβάσεις και συνθήκες, αλλά και το δίκαιο της θάλασσας;
4. Μήπως έχει προαποφασιστεί το ενδεχόμενο να απέχουμε συνειδητά από οποιαδήποτε στρατιωτική εμπλοκή και να μην απαντήσουμε (στο πεδίο) σε καμία πρόκληση των Τούρκων, αποδεχόμενοι τετελεσμένα που μπορεί ξανά να επιβάλλουν;
5. Τι απαντάτε στην εύλογη διαπίστωση πως: «...βάλαμε τον πήχη στο ...πάτωμα και σκάσαμε να περάσουμε από κάτω...»;

Ο Ερωτών

Αθανάσιος Χαλκιάς
Ανεξάρτητος Βουλευτής
Α' Αθήνας